

intituleert: aan het Volk van Nederland» en ditmaal voegde hij er de mededeeling aan toe, dat ook zijne jongste dochter Adriana Maria er van wist. De vergadering vond hierin aanleiding om deze dochter onmiddellijk te doen ontbieden. Al wat zij mededeelt, verhaalt zij onbevangen en geheel naar waarheid, terwijl zij geen enkele poging doet om de schuld van haren vader te vergoelijken.

«Zonder zich den precisen tijd te kunnen herinneren», dus luidt haar getuigenis, «was er ten huize van haren vader een coffertie gebracht met leeder overtrokken», dat door haar en de schoonmaakster Miet van Vliet op den zolder was geplaatst; waarin een groot aantal boekjes gelegd zijn, het rechte getal wist zij wel niet, maar van tijd tot tijd werden er bijgelegd. Dat aan haar is gegeven het sleuteltje van gemeld koffertje, «gedurende welken tijd geen boekje uit hetzelfde door haar is genomen, gelijk zij ook verklaart geen derzelve gelezen te hebben».

Gepasseerde Zondag morgen den 18 dezer (dus twee dagen te voren) «was bij haar aan het huis van haar vader gekomen Isaac de Koning, tegens haar comparante zeggende, dat haar vader reeds ongelukkig genoeg was en als men die boekjes vond, het nog erger voor hem geschapen stond, zoodat alle exemplaren uit den koffer moesten worden genomen. Dat zij comparante ze daarop met de vrouw van Jacob Korthals in diens brandery gebracht en daar onder de ketels verbrand heeft».

Jacob Korthals en zijne vrouw, die wij hier voor het eerst ten tooneele zien verschijnen, zijn zelfs aan de lezers van «Een krachtig libel» onbekend. Zullen wij later meer in bijzonderheden zien welk aandeel zij aan de vernietiging van het verboden boekske hadden, nu wij ze voor het eerst ontmoeten, mag ik niet nalaten een enkel woord over hen te zeggen. Jakob Korthals had een branderij in de Baan. Daar de Baan evenwijdig loopt met — en slechts